115| Ὁ ἀναζητῶν Ἐμὲ τάχιον εὑρήσει Με, καὶ ὁ εὑρῶν Με ἐπαναπαυθήσεται ἐν Ἐμοί, ὡς κἀγὼ ἀναπαύσω αὐτόν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/115-ὁ-ἀναζητῶν-ἐμὲ-τάχιον-εὑρήσει-με/

Ὁ ἀναζητῶν Ἐμὲ τάχιον εὑρήσει Με, καὶ ὁ εὑρῶν Με ἐπαναπαυθήσεται ἐν Ἐμοί, ὡς κἀγὼ ἀναπαύσω αὐτόν. Ἀναπαυθεὶς δὲ ἐν Ἐμοὶ προσέλθῃ τῷ κόσμῳ καὶ ὁ κόσμος ἀκούσει τὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξερχομένην Ἀλήθειαν, ἥτις Ἐμοῦ ἐστίν, ὡς ἐξ Ἐμοῦ ἐκπορευομένη. Ἀλλὰ ὁ ἐπιθυμῶν Ἐμέ, πρῶτον τὰ τοῦ κόσμου μισήσει καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀπαρνηθῇ. Τὶς ὅμως δύναται νὰ μισήσῃ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα διαφυλάξῃ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ πάντα τὰ ὑπὲρ τὸν κόσμον κείμενα;

Ἀγάπη Εἰμὶ καὶ ὁ ἀγαπῶν Ἐμὲ τὰ πάντα ὑπὲρ Ἐμοῦ θύσει. Αλλ’ Ἀγάπη ὢν πῶς τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου μισήσει; Ὁ μισῶν οὐκ ἐξ Ἐμοῦ ἐμπνέεται, ἀλλ’ ἐκ τοῦ πονηροῦ καὶ κακοῦ. Πῶς δὲ συνταυτίζεται τὸ μῖσος κατὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἡ πρὸς Ἐμὲ καὶ τόν κόσμον ἀγάπη; **Οὐ δύναται τις δυσὶν κυρίοις δουλεύειν.** Καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ προερχόμενα ἀνήκουν εἰς τοὺς μισοῦντας Με καὶ καταπολεμούντας ἐξ Ὀνόματός Μου τὸ Ἔργον Μου. Διότι **Ἐγὼ οὐκ Εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου** καὶ ὡς μὴ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγαθὰ ὡς κακὰ δι’ Ἐμὲ λογίζονται. Καὶ λογιζόμενα ὡς τοιαῦτα οὐ δύνανται οἱ ἀκολουθοῦντες Με νὰ ἔχωσιν Ἐμὲ ὡς Ὁδηγὸν καὶ Προστάτην καὶ νὰ ὁδηγοῦνται ὑπὸ τῶν ὑπ’ Ἐμοῦ ἀπεμπολημένων καὶ καταδικασμένων.

Ὁδηγὸς ὑμῶν Εἰμὶ καὶ γενήσομαι ἐν τε τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ ἡ πρὸς ὑμᾶς Ἀγάπη Μου ὅσον ἐν Ἐμοὶ θεμελιοῦται καὶ θεμελιωθήσεται, κατὰ τοσοῦτον ἀποξενωθήσεσθε ἐκ τῶν τοῦ κόσμου ἀγαθῶν, ὡς Ἐγὼ ἐπιφυλάσσων ὑμῖν τ’ ἀγαθὰ ἄλλου Κόσμου, ἀντιθέτου τοῦ κόσμου ὑμῶν καὶ συγκομιζόμενα καὶ ἐναποθηκευόμενα οὐκ ἐν ἀποθήκαις ὑλικαὶς ὅπου οἱ ἄνεμοι καὶ αἱ κακοκαιρίαι ἀλλοιοῦσιν καὶ ἐξαφανίζουσιν καὶ καταστρέφουσιν, ἀλλ’ ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὅπου Ἄφθορα καὶ Ἀναλλοίωτα ἐκεῖ θὰ παραμένωσιν.

Ὁ ἀγαπῶν Ἐμὲ ἂς μισήσῃ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου πηγάζοντα. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀγαπήσῃ Ἐμὲ ὀφείλει πρῶτον νὰ ἀγαπήσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἠγάπησε τὸν πλησίον αὐτοῦ ἄχρις ὥρας ὡς ἑαυτόν. Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν κατώρθωσεν εἰσέτι νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν Ἀγάπην ὅλου τοῦ κόσμου. Διότι τὸ νὰ ἀγαπᾶ τις τοὺς στενοὺς αὐτοῦ

συγγενεῖς, ἢ τοὺς μετ’ αὐτοῦ συνδεομένους, οὐδὲν πρὸς Ἐμὲ ἐποίησεν. Ὁ ἀκολουθῶν Ἐμὲ ὀφείλει ν’ ἀγαπήσῃ τοὺς πάντας καὶ πλεῖον ὅλων τοὺς καλλιτέρους αὐτοῦ. Διότι παρὰ μὲν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἀναμένει τις κάτι καλόν, ἢ ἀγαπᾶ αὐτοὺς λόγῳ καθήκοντος καὶ ἀνάγκης, **ἀλλὰ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν ὀφείλει ν’ ἀγαπήσῃ χάριν Ἐμοῦ. Καὶ Ἐγὼ ἐπιτάσσω τοῖς Ἐμοῖς ἀκολούθοις ἵνα ἀγαπῶσιν αὐτούς, διότι ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπη των πρὸς Ἐμὲ προσφέρεται ὡς θυσία καὶ ἐξιλαστήριον τῶν ἐν τῷ Ὀνόματί Μου γενομένων παρ’ αὐτῶν παρεκτροπῶν καὶ σφαλμάτων.**

Ἀφοῦ δὲ Ἐγὼ ἐπιτάσσω τοῖς ἀκολούθοις Μου, ἵνα ἀγαπῶσιν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς μισοῦντας αὐτούς, πῶς ἐξ ἀντιθέτου ἐπιβάλλω ἢ μᾶλλον συνιστῶ αὐτοῖς νὰ μισήσωσι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου; Μήπως καὶ οἱ μισοῦντες ὑμᾶς οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξυπηρετοῦσιν; Ὅταν λέγω τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου, ὁμιλῶ περὶ πάντων **τῶν φθαρτῶν ἀγαθῶν,** ἅτινα ὡς πηγὴν καὶ ἐλατήριον ἔχουν τὴν φθαρτὴν ὕλην, ἐνῶ ἡ πρὸς πάντας καὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν εἰσέτι ἀγάπη ἐπιδιώκει τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνύψωσιν τῆς ψυχῆς ὑπεράνω παντὸς ὑλικοῦ συμφέροντος, ὑπὲρ παντὸς ἐν τῷ κόσμῳ φθοροποιοῦ κακοῦ, **διότι ἡ Ἀγάπη εἶναι τὸ ὕδωρ, ὅπερ ποτίζει τὸ δένδρον τῆς Ζωῆς** καὶ ποιεῖ τοὺς ὑπὲρ Ἐμοῦ γενομένους καὶ ὡριμάζοντας καρποὺς αὐτοῦ. Ἡ πρὸς τὰ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἀποστροφὴ ὑμῶν ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ ἐν αὐτῇ φθοροποιὸν κακὸν ἀπέχθεια ὑμῶν, ἥτις θ’ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ ἐκ τῆς Πηγῆς Μου παρεχόμενον ὕδωρ εἰς τὸ δένδρον τῆς Ζωῆς ὑμῶν νὰ ὡριμάσῃ ταχύτερον τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

Οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ Ἀγαθόν, ἂν μὴ πρῶτον δὲν ἱκανοποιῇ καὶ ἀναπαύῃ τὴν ψυχήν. Οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀληθῶς Ἀθάνατον καὶ Ἄφθαρτον, ἐὰν πρῶτον δὲν διαφωτίζῃ τὴν ψυχὴν διὰ τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Αἰωνιότητος. Οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ διαρκὲς καὶ Αἰώνιον, ἐὰν δὲν συσχετίζεται μὲ τὰ ὑψηλὰ συναισθήματα τῆς ἐξελιχθείσης καὶ λαμπρυνθείσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἀγαθοῦ ἐν τῇ ζωῇ ψυχῆς. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως Μὲ ἀνεύρωσι δύνανται νὰ καλλιεργήσωσι τὴν ψυχὴν αὐτῶν πρὸς πᾶσαν ἀγαθοεργὸν πρᾶξιν. Πόσον θὰ αἰσθανθῶσι τότε τὴν πραγματικὴν ἐν τῷ κόσμῳ εὐτυχίαν, ἣν οὐδὲν ἄλλο ἐκ τῶν τοῦ κόσμου ἀγαθῶν δύναται νὰ τοῖς παρέξῃ. Πόσον τότε ἡ ψυχὴ αὐτῶν θὰ πληροῦται εὐδαιμονίας, ἥτις οὔτε ἐν τῇ δόξῃ, οὔτε ἐν τῷ πλούτῳ, οὔτε ἐν τῇ ὑλικῇ ἀπολαυῇ ἀνεύρηται.

Ἀναπτύξατε ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν τὴν πρὸς πάντας Ἀγάπην. Ἕκαστος ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες προσεγγίζουσιν ὑμᾶς, εἴτε καλοί, εἴτε κακοί, εἰς Ἐμὲ ἀνήκουσιν. Ὡς ἀνήκοντες δὲ εἰς Ἐμὲ καὶ ἀφοῦ προσπαθῆτε ἵνα ἐγγύτερον τῆς Ἀγάπης Μου προσέλθητε δέον νὰ ἀγαπᾶτε αὐτούς. **Ὁ ποιῶν τὸ πρὸς αὐτοὺς ἀγαθόν, πρὸς Ἐμὲ τοῦτο ποιεῖ. Καὶ ὁ ποιῶν τοῦτο πρὸς Ἐμὲ πρὸς**

ἑαυτὸν καὶ μόνον ποιεῖ τοῦτο. Διότι πᾶν τὸ καλὸν ὑφ' ἑκάστου ὑμῶν γινόμενον πρὸς ἕτερον ἐστὶν ἡ ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν ζωὴν ἣν διατρέχει. Καὶ ἑκάστη τοιαύτη ἐξόφλησις ὑμῶν πρὸς τὴν ζωὴν συνεπάγεται καὶ ἐν εἰσέτι βῆμα ὑμῶν πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς **τὴν τελειοποίησιν καὶ ἐξαγνισμὸν καὶ ἕκαστον τοιοῦτον βῆμα ὁδηγεῖ πλησιέστερον πρὸς Ἐμέ.**

Ἀγαπᾶτε πάντας, ὡς καὶ τοὺς μισοῦντας καὶ κακολογοῦντας ὑμᾶς. Ἕκαστος ἄνθρωπος καλὸς ἢ κακός, τέλειος ἢ ἐλαττωματικός, ἀνήκει εἰς τὴν κλίμακα, τὴν ὁποίαν ἤδη ἀνέρχεσθε, διὰ νὰ Μὲ φθάσητε. Ἐὰν νομίζετε ὅτι ἀνήκετε εἰς ὑψηλοτέραν βαθμίδα, προσπαθήσατε νὰ βοηθήσητε ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον καὶ διὰ τῶν δυνάμεων ὑμῶν τοὺς εὑρισκομένους εἰς κατωτέρας βαθμίδας ἀπὸ ὑμᾶς. Δὲν πρέπει νὰ ἀπωθήσητε αὐτοὺς ἔτι μᾶλλον πρὸς τὰ κάτω, διότι καὶ ὑμεῖς θὰ ἀπωθηθῆτε ἔτι μᾶλλον αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὑπερκειμένων ὑμῶν. Ὅσον ὅμως καταβάλλετε τὰς δυνάμεις ὑμῶν ἐν τῇ εἰλικρινεῖ προσπαθείᾳ τῆς ἐξυψώσεώς των, κατὰ τοσοῦτον καὶ ὑμεῖς θὰ ὠθῆσθε πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἡ ἐνίσχυσις ὑμῶν ἐκ τῶν ὑπερκειμένων θὰ καθίσταται ἐντονωτέρα καὶ ἔτι μᾶλλον καταφανής. Θέλετε νὰ μισῶσιν ὑμᾶς οἱ ὑπερκείμενοι ὁδηγοὶ ὑμῶν, διότι ὑμεῖς δὲν δύνασθε νὰ κατανοήσητε πλήρως τὴν Ἀλήθειαν, διότι δὲν ἐφθάσατε εἰσέτι εἰς τὴν βαθμίδα ἐκείνην ἐξ ἧς θὰ ἠδύνασθε νὰ κρίνητε τὰ ἐν ὑμῖν καὶ τὰ πέριξ ὑμῶν τελούμενα, οὐχὶ πλέον ἐξ ὑποδείξεως ἐμπνεύσεως, καθοδηγήσεως, ἀλλ' ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐκ πλήρους καὶ ἐνσυνειδήτου ὑμῶν ἐπιγνώσεως καὶ ἀντιλήψεως; Ὅπως λοιπὸν δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ κάμωσιν ὑμῖν τοῦτο, οὕτω καὶ ὑμεῖς **μὴ ποιεῖτε ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ ἐμισῆτε δι' ἑαυτούς, πρὸς τοὺς ἄλλους.**

Ὁ σκοπὸς τῆς ἀνόδου ὑμῶν ἐστὶν **ἡ ἀληθὴς ἐπίγνωσις τῶν καθηκόντων ὑμῶν πρός τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ζωὴν ὑμῶν.** Καὶ ἡ ἀληθὴς ἐπίγνωσις αὐτῶν προϋποθέτει τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑμῶν ἐξύψωσιν πρὸς τὸν ἀληθῆ δρόμον τῆς ζωῆς. Καὶ ὁ ἀληθὴς οὗτος δρόμος, ἐφ' ὅσον ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ὑμῶν ὑπόστασις θὰ ἐξυψοῦται καὶ θὰ τελειοποιῆται, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ διανοίγεται ἔμπροσθεν ὑμῶν ὁ ὁρίζων τῶν ἐγκρυπτομένων Ἀληθειῶν καὶ θὰ σᾶς ἀποκαλύπτεται ὅπως ὁ ἥλιος ἐκ τοῦ ὁρίζοντος, ἕως ὅτου οἱ ἀκτῖνες αὐτῆς ὕπερθεν αὐτοῦ πληρώσουν ὑμᾶς ἐξ ὁλοκλήρου.

Ὁ ἐπιθυμῶν ὅπως ἀνυψωθῇ μέχρις Ἐμοῦ ἂς μὴ ἀφεθῇ ἐν τῇ διανυομένῃ ὑπ' αὐτοῦ ὁδῷ ἀδρανής. Ἂς ἐντείνῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ἵνα βοηθήσῃ καὶ τοὺς ὄπισθεν αὐτοῦ ἐρχομένους ν' ἀνέλθωσιν τὴν ἀνηφορικὴν ἀτραπόν. **Ὁ βοηθῶν τὸν ἄλλον ἑαυτὸν βοηθεῖ. Ὁ ὑποβαστάζων τὸν ἄλλον ἑαυτὸν ὑποβαστάζει, ὁ ἀνεγείρων τὸν πίπτοντα ἑαυτὸν ἀνεγείρει.** Διότι εἰς ἕκαστον ὀλίσθημα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ, εἰς ἑκάστην δὲ ὑπέγερσιν τοῦ ἄλλου καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ προπορευομένου βοηθεῖται νὰ βαδίσῃ ταχύτερον καὶ ἀκοπώτερον.

Διὰ τοῦτο προτρέπω ὑμᾶς ἵνα ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῆς προόδου καὶ ἀνόδου ὑμῶν ἐπιδιώκητε δι’ ὅλων ὑμῶν τῶν δυνάμεων νὰ ἀνυψώσητε καὶ τοὺς ὄπισθεν ὑμῶν βαδίζοντας, διότι τότε καὶ ὑμεῖς παρὰ τῶν ὑπερκειμένων ὑμῶν ταχύτερον θέλετε βοηθηθῇ, ὥστε νὰ πορεύεσθε ἐν τῇ ἀνηφορικῇ κατευθύνσει τῆς ἀτραποῦ σας, ἥτις ἀσφαλέστερον θέλει σᾶς ὁδηγεῖ καὶ σᾶς προσπλησιάζει πρὸς Ἐμέ.

Ἡ ἀναγωγὴ ὑμῶν πάντοτε ἂς ἔχῃ ὡς ἀληθῆ ὁδηγὸν τὴν ἀγάπην, τὴν ἀνεξικακίαν, τὴν συγχώρησιν, τὴν πραότητα, τὴν ἀγαθότητα, τὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ συνοδεύηται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ θάρρους καὶ τῆς πίστεως, τῆς πλήρους ὑμῶν βεβαιότητος πρὸς τὸν σκοπόν, ὅστις ἂς καταστῇ ὑμῖν τὸ Ἀληθὲς Φῶς, τὸ ὁποῖον θὰ διαφωτίσῃ ὑμᾶς πλήρως, ἵνα δι’ αὐτοῦ καὶ ἄλλους διαφωτίσητε.

19/1/1934